

Četvrta konvencija HSK-a održana u Zagrebu od 5. 7. srpnja 2000.

IV. KONVENCIJA HSK-A ODRŽANA U ZAGREBU OD 5. DO 7. SRPNJA 2000. REZOLUCIJA HSK-A 2000

Sudionici IV. Konvencije HSK-a održane u Zagrebu od 5. do 7. srpnja 2000., došli iz svih zemalja svijeta gdje Hrvati i njihovi potomci žive u značajnijem broju, donijeli su sljedeću rezoluciju. Njome se želi upozoriti na neke hrvatske potrebe, vrijednosti i interese, kao i na nezdrave trendove koji se u zemlji bez obzira na promjenu aktualne vlasti i dalje nastavljaju, kao i na nove negativne pojave koje se pojavljuju.

1. Iskreno se veselimo svim dobrim promjenama u domovini, Republici Hrvatskoj kao i u Bosni i Hercegovini, respektirajući novu hrvatsku vlast, izabranu odlukom većine našega naroda. Stoga i ovaj put potvrđujemo, da će HSK i dalje surađivati sa svim relevantnim čimbenicima našega naroda u čuvanju i postizanju nedvojbenih hrvatskih interesa i vrijednosti, posebice u njegovanju potpune suverenosti RH pred mogućim navalama bilo kakvih drugih političkih asocijacija. Tu posebice imamo u vidu rastuću snagu HSK-a kao jedine hrvatske udruge organizirane u tridesetak zemalja svijeta, vrijedna iskustva tamošnjih hrvatskih ljudi i njihovih potomaka, te sve veći utjecaj HSK-a kao nevladine udruge s punopravnim članstvom u UN-u.

2. Nezaobilazno je uzeti u obzir svu slojevitost hrvatskog izvandomovinstva, od onih generacija koje više ne govore hrvatski do onih koji se najčešće ubrajaju u «strane radnike», pa do autohtonih Hrvata i onih u BiH. Stoga smatramo da je nužno da se na državnoj razini formira stalni stručni gremij, koji bi proučavao i pratio hrvatsko izvandomovinstvo. Nakon svih eksperimentiranja kroz ove godine, vrijeme je da Vlada RH stvori i ustali mehanizme stalnih institucija u domovini koje će se brinuti za hrvatsko izvandomovinstvo i koje će mu stajati na raspolaganju.

3. Smatramo vrlo štetnim svako marginaliziranje Hrvata izvan RH. Tu mislimo i na hrvatske prognanike iz BiH u RH, koje se nipošto ne smije dovoditi u priliku da moraju odlaziti u treće zemlje. Svjedoci smo po svijetu kako i bogate države imaju i te kako potrebu dobrog odnosa sa svojim iseljenicima, i to ne samo preko kulturnih institucija, nego su im važni za turističke, gospodarske, bankarske, znanstvene i druge potrebe. Uz to, važno je da se nikakve odluke o Hrvatima u drugim državama ne donose bez savjetovanja s njima. Mi smo za sve razumne mjere štednje koje se poduzimaju, ali je vrlo štetno zatvarati hrvatska diplomatska predstavništva upravo u nekim mnogoljudnim hrvatskim sredinama. Štednja kao motivacija tog postupka malo kome zvuči uvjerljivo!

4. Na slijedećem popisu pučanstva RH, nužno je popisati Hrvate i njihove potomke izvan domovine. Možda bi pri popisu rodbina u domovini upisivala svoje u tuđini, ili bi se mogao pronaći neki još bolji način za to.

5. Nužno je da državne ustanove počnu praviti programe za povratak Hrvata izvan domovine, možda po poznatom izraelskom principu. Ta dosad su se u Hrvatsku iz inozemstva vraćali samo oni koji su sami sebi sve mogli osigurati.

6. Što se tiče hrvatskih predstavnika izvan domovine u Hrvatskom državnom saboru:

Bilo bi najdjelotvornije, da Hrvati po pojedinim kontinentima i po zemljama visoke koncentracije hrvatskih iseljenika sami biraju između sebe one koji će najbolje prenositi njihove interese, ali i ostala bjelosvjetska dobra iskustva u domovinu kroz Hrvatski državni sabor.

7. Treba bez otezanja učiniti ono što prakticiraju druge zemlje, t.j. da državljani RH s boravkom izvan nje dobiju mogućnost dopisnog glasovanja, jer zbog razdaljina, ono bi ih oslobodilo od poznate dosadašnje diskriminacije na izborima. Uz to, uistinu je nemoralno i nedemokratski prijetiti i svetiti se s pozicije vlasti Hrvatima izvan RH što su ono svojih malo glasova na izborima dali ovoj, a ne onoj stranci. Neki svode na to nerazumljiva najnovija čekanja po nekoliko mjeseci za obično produženje putovnice.

8. Pojedinci aktualne hrvatske vlasti često nas ponavljanjem fraze o deset mračnih izgubljenih, krvavih i sličnih godina, ogorčuju porukom da je hrvatski narod izgubio i stigao na stup srama što je došlo do stvaranja hrvatske države i da treba nastaviti tamo gdje smo bili u vremenu prije nje. Zabrinjavaju nas i očite nejasnoće u službenom prezentiranju i čuvanju nacionalnih interesa, rastakanje temeljnih vrijednosti na kojima je stvorena hrvatska država i blaćenje zasluga onih koji su najviše dali za njeno ostvarenje, t.j. sudionika i invalida domovinskog rata. Bez obzira što znamo da nitko nije bez mane, u tom nas kontekstu posebice razočarava aktualno stjeravanje u šutnju ili bezočni pokušaji totalne demontaže osobe i djela glavnog predvoditelja stvaranja hrvatske države, predsjednika dr. Franje Tuđmana.

9. Umjesto da se država bavi pravnim procedurama u borbi protiv kriminala, ima znakova da se vraća organizirani sustav denunciranja, tajno skupljanje klevetničkih "saznanja" i smjenjivanja ljudi zbog "političke nepodobnosti". Očitio, bez utjecaja nekih vodećih u hrvatskoj vlasti medije ne bi toliko preplavile primitivne i pune mržnje diskvalifikacije ljudi, a što onda skreće pozornost s rješavanja glavnih problema u društvu.

10. Molimo hrvatske vlasti da učine sve što je u njihovoj moći, kako bi trojica dugogodišnjih hrvatskih zatvorenika političkog korjena u SAD što prije ugledali svoju domovinu, te da bi se hrvatske zatvorenike u Den Haagu, kao i one koji bi još mogli biti optuženi, zaštitilo od samovolje i igre političkih interesa svjetskih moćnika. Preporučujemo hrvatskim mjesnim vlastima u domovini, posebice u BiH, da čim bude moguće, imenuju tamo gdje bude zgodno koju ulicu ili trg imenom "Hrvatskih žrtava Haškog tribunala".

11. Hrvatska se sad nalazi u teškoj gospodarskoj krizi, ali doći će bolji dani. Stoga je nužno, da se napravi dugoročni plan povratka makar glavnice oštećenim štedišama u hrvatskim bankama. Razlog

je opravdan: država nas je i službeno preko svojih predstavnika nukala da štedimo u hrvatskim bankama, a njena tijela nisu ni stručno ni redovito nadgledala rad novčanih institucija.

12. Na kraju, nužno je da Vlada RH osigura kontinuitet kontakta s Hrvatima izvan domovine i rada s njima, tako da hrvatsko izvandomovinstvo ne bi moralo od nule graditi odnose sa svakom novoizabranom hrvatskom vlasti i umjesto poboljšanja, doživljavati stagnaciju plodnih odnosa nakon svake promjene političkih struktura.

Sudionici IV. Konvencije HSK-a